Dosar nr. 2-253/2026
/2-260241112-38-2-23022026-1/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 august 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător: Dorina Cebanița
Grefier: Marta Negara
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, avocata Maria Rău, în baza mandatului seria/nr. MA 2254681 din 23.12.2025;
În lipsa:
Reclamantei Elena Ciobanu, a.n. *****, IDNP *****, cu domiciliul în *****, reprezentată de avocat în procesul civil;
Pârâtului Iurie Oloinic, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în ***** citat legal;
Reprezentantului Structurii Teritoriale de Asistență Socială Rezina, citat legal;
Reprezentantului Direcției Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, care a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

examinând în ședință publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către avocata Maria Rău în interesele reclamantei Elena Ciobanu împotriva pârâtului Iurie Oloinic, intervenienți accesorii Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina și Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, privind stabilirea domiciliului copilului minor, încuviințarea perfectării actelor românești copilului minor fără acordul tatălui și încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor fără acordul tatălui,

A C O N S T A T A T:

Pretenţiile reclamantului.

1. La 20.02.2026, avocata Maria Rău în interesele reclamantei Elena Ciobanu a înaintat acțiune împotriva pârâtului Iurie Oloinic, intervenienți accesorii Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina și Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, privind stabilirea domiciliului copilului minor, încuviințarea perfectării actelor românești copilului minor fără acordul tatălui și încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor fără acordul tatălui, care a fost distribuită pentru examinare în mod automat aleatoriu, în procedura judecătorului Dorina Cebanița, la 23.02.2026.

1.1. În motivarea cerințelor reprezentantul reclamantei a invocat:

Referitor la stabilirea domiciliului copilului minor *****, cu mama Ciobanu Elena.

Reclamanta Ciobanu Elena și pârâtul Oloinic Iurie au conviețuit într-o relație de concubinaj, iar din relație s-a născut copilul *****, a.n. *****, c/p *****. De la naștere și până în prezent, copilul locuiește efectiv cu mama Ciobanu Elena.

Totodată, specifică că pârâtul Oloinic Iurie nu contribuie de ani la rând la creșterea, întreținerea şi educarea copilului minor; întreaga sarcină materială şi parentală cade pe reclamantă.

De asemenea, comunică instanței de judecată că potrivit Deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chişinău din 07.02.2017, Oloinic Iurie, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activității legale de circulația mijloacelor bănești şi a bunurilor materiale pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 07.08.2020, dosarul nr.25-2525/20, s-a dispus: admiterea demersului, executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco privind anunțarea în căutare şi aducerea forțată a debitorului Iurie Oloinic; anunțarea în căutare a debitorul Iurie Oloinic a.n. *****, IDNP *****, cu ultimul domiciliu cunoscut - *****; aducerea forțată a debitorului Iurie Oloinic în cadrul biroului executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco, cu sediul în *****, MD-2043. Căutarea și aducerea forțată a debitorului s-a pus pe seama organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu al debitorului.

În această ordine de idei, pârâtul Iurie Oloinic, este anunțat în căutare, însă locul aflării acestuia nu este cunoscut de către reclamantă.

Mai mult ca atât, acesta se afla în căutare şi de către executor judecătoresc având diferite obligațiuni pecuniare faţă de persoane necunoscute de către reclamantă.

Au fost invocate prevederile art. art. 63 și 64 alin.(2) Codul familiei.

Prin urmare, ținând cont de faptul că creșterea şi educarea copilului minor *****, a.n. *****, c/p ***** se ocupă doar mama Ciobanu Elena, pârâtul manifestă atitudine rezervată faţă de creșterea, educarea şi supravegherea copilului. Ultimul, nu manifestă grijă şi implicarea emoțională necesară dezvoltării armonioase a copilului.

De asemenea, menționează că, anterior conform Declarației seria AL nr. 842428 emisă de notarul Vacari Ghenadie, pârâtul a dat acordul ca copilul să se stabilească cu traiul permanent în Germania împreună cu mama Ciobanu Elena.

Prin urmare, ținând interesul superior al copilului, precum şi faptul că efectiv a fost crescut, educat în permanent de mama, fiind foarte ataşat de reclamantă, consideră că este imperios ca copilul *****, în continuare să locuiască împreună cu mama sa, prin stabilirea domiciliului cu reclamanta Ciobanu Elena, iar pârâtul nu este împotriva, doar că din motivele enunțate supra, nu poate fi găsit sau/şi identificat astfel lipsește efectiv comunicarea cu ultimul.

Este de menţionat că relația între reclamant şi pârât a fost/este una satisfăcătoare, nefiind într-un careva conflict, doar că pârâtul se eschivează de la organele de drept astfel și de la comunicare cu reclamanta și copilul acesteia.

Referitor la substituirea acordului tatălui şi încuviințarea perfectării actelor de identitate - paşaportul moldovenesc și românesc în privința copilului minor şi încuviinţarea intrării-ieşirii din țară fără acordul tatălui.

Ca urmare a condamnării pârâtului şi a faptului că acesta este anunțat în căutare conform încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 07.08.2020, dosarul nr. 25-2525/20, reclamanta se află în imposibilitate obiectivă de a obține acordul tatălui pentru: perfectarea paşaportului moldovenesc şi românesc al copilului *****, a.n. *****, c/p *****; ieşirea şi intrarea copilului minor din/în Republica Moldova.

Astfel, în condițiile care reclamanta Ciobanu Elena nu cunoaște locul aflării pârâtului, care se află în căutare, nu are posibilitatea de a perfecta actele de identitate naţională şi româneşti a copilului minor *****, a intervenit necesitatea stringentă de a se adresa în instanța de judecată pentru a obține permisiunea în vederea perfectării actelor de identitate în privința copilului minor *****, precum şi încuviințarea intrării-ieşirii din/în țară fără acordul tatălui.

Or, este de specificat că copilul minor ***** dispune de paşaport Românesc, la moment este stabilit cu reşedință în Germania, ***** confirmat prin certificatul de înregistrare la locul de reşedință, în baza actelor româneşti. Reieşind din faptul că în străinătate este necesar acordul ambilor părinți, reclamanta solicită substituirea acordului tatălui ca să nu fie limitate drepturile copilului ***** de a călători în vacanţe, de a face studii peste hotarele Republicii Moldova, de a beneficia de alocația statului unde deține reşedința, şi de perfectarea actelor de identitate naționale şi românești în lipsa acordului tatălui.

Totodată la caz, specifică că în pofida faptului că legiuitorul stabilește un mecanism prealabil de soluționare a acestor chestiuni, fiind necesar un refuz din partea pârâtului-tatălui, reclamanta comunică că este în imposibilitatea de al soma pe

pârât, de al contacta telefonic sau de a obține în mod amiabil acordul tatălui în condiții legale în vederea perfectării actelor de identitate naționale şi a paşaportului românesc în privința copilului minor, încuviințarea intrării-ieşirii din țară, încuviințarea perfectării actelor de identitate româneşti şi moldoveneşti, inclusiv fără acordul tatălui, deoarece este de negăsit în caz contrar ar primi aceste acorduri de la pârât aşa cum a fost anterior conform declarațiilor anexate la cerere.

Toate aceste motive, îi trezesc îngrijorarea că şi pe viitor pârâtul în continuare se va ascunde de organele de drept, fiind fugar, va evita să contribuie la creşterea şi dezvoltarea copilului şi că acesta intenționat nu va permite ca împreună cu copilul minor să iasă din țară când vor dori să plece la odihnă, turism, studii, sau tratament peste hotare pentru o perioadă mai mare de 3 luni de zile.

Mai mult ca atât, subliniază că anterior tatăl a dat acordul copilului ca să plece peste hotarele Republicii Moldova conform declarației seria AL nr. 842430 împreună cu mama Ciobanu Elena, însă acum sunt în imposibilitatea de a primi acordul pârâtului. Astfel, imposibilitatea obținerii acordului tatălui de a permite deplasarea copilului minor peste hotarele Republicii Moldova vine în contradicție cu interesul suprem al copilului şi lezează libertatea de deplasare a copilului minor, motiv pentru care consideră că instanța de judecată poate încuviința intrarea-ieşirea copilului minor de pe teritoriul Republicii Moldova, fără acordul tatălui.

La fel, menționează că, locul aflării pârâtului nu este cunoscut, iar acum tatăl este şi în căutare, nu este posibil de a primi acordul pârâtului pentru perfectarea actelor de identitate şi a pașaportului Românesc pe numele copilului, apare ca o împotrivire nemotivată asupra posibilității copilului de a beneficia de cetățenia altui stat şi de drepturile oferite de Statul Român ca membru al uniunii Europene. Or, nu ar putea exista un motiv întemeiat din care tatăl copilului ar putea refuza perfectarea actelor de identitate românești.

A făcut referire la prevederile art. 60 Codul familiei. De asemenea, art. 5 la Protocolul nr. 7 din Convenţia Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale „Soții beneficiază de egalitate în drepturi şi în responsabilități cu caracter civil, între ei şi în relațiile cu copiii lor referitor la căsătorie, pe durata căsătoriei şi în momentul desfacerii acesteia. Prezentul articol nu împiedică Statele să ia măsurile necesare în interesul copiilor”.

În circumstanțele speței, interesele copilului fiind decisive în vederea acordării priorităților unui dintre soţi (Hoffman v. Austria nr. 12875/87 din 23.06.1993 §35).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, autorităţilor naționale le revine prerogativa de a determina ce măsuri sunt de natură să răspundă interesului unui copil minor în caz de desfacere a căsătoriei/separare a părinților şi din acest punct de vedere ele dispun de o largă marjă de apreciere.

În acest sens, orice diferențiere de tratament, urmează a fi însoțită de o „justificare obiectivă şi rezonabilă” în caz contrar diferențierea de tratament va fi considerată discriminatorie.

Astfel, menționează că, a prezentat probe confirmative că copilul domiciliază de fapt cu reclamanta şi anterior pârâtul nu a contestat acest fapt din contra a semnat declarații de permisiune ca copilul să locuiască cu mama, să circule liber si să fie însoțit de reclamantă în toate instituțiile medicale, preşcolare/şcolare şi Organele de asistență social din Germania, inclusiv înscrierea copilului în instituțiile menționate şi de perfectare a paşaportului național şi românesc.

Din aceste considerente, reclamanta este unica care de altfel se implică zilnic în creșterea şi dezvoltarea acestuia, în activitățile sociale şi preşcolare.

Conform art. 27 din Constituția Republicii Moldova, (1) Dreptul la libera circulație în țară este garantat. (2) Oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în țară.

Or, în conformitate cu art. 1 din alin. (2) din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09.11.1994, „Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiți de unul dintre reprezentanții lor legali sau de un însoțitor, desemnat prin declarație de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție. În declarație se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi fără de destinație”.

În aceiaşi ordine de idei, consideră că şi pe viitor pârâtul (condamnat şi aflat în căutare) va evita să contribuie la creşterea şi dezvoltarea copilului şi că acesta intenționat nu va permite ca împreună cu copilul minor să iasă din țară când vor dori să plece şi la odihnă, turism, studii, sau tratament peste hotare pentru o perioadă mai mare de 3 luni de zile, în situația care locul aflării pârâtului nu este cunoscut reclamantei cât şi organelor de stat. Mai mult chiar şi în situația care pârâtul v-a fi identificat de către organele de drept, ultimul este condamnat la închisoare pentru 8 ani 6 luni în penitenciar de tip închis.

Potrivit prevederile art. 9 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului (adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 408-XII din 12 decembrie 1990), care arată că „statele părţi vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinţi sau în cazul în care părinții trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului”.

Articolul 10 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului prevede că, dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi limitat decât de restricţiile prevăzute de lege şi care sunt necesare pentru protecţia securității naţionale, ordinea publică, sănătatea publică sau moralitatea publică sau drepturile şi libertățile altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie. Iar,

articolul 11 alin. (1) a aceleaşi convenţii prevede că statele părţi vor lua măsuri pentru a combate acţiunile ilegale de transferare şi de împiedicare a reîntoarcerii copiilor în, respectiv din, străinătate.

Potrivit art. 9 alin. (1) al Legii nr. 370 din 30.11.2023 cu privire la drepturile copilului, copilul separat de un părinte sau de ambii părinți are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

În drept, au fost invocate prevederile art. art. 5, 39, 166, 167 din Codul de procedură civilă; art. art. 2, 33, 46, 58, 60, 61, 63, din Codul familiei; art. art. 9, 10, 11 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, Legea nr. 269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, Tratatul între Republica Moldova şi România cu privire la asistenţa juridică în materie civilă şi penală din 06 iulie 1996, art. 9 alin. (1) al Legii nr. 370 din 30.11.2023 cu privire la drepturile copilului.

Se solicită prin cererea de chemare în judecată stabilirea domiciliului copilului minor *****, a.n. *****, c/p *****, cu reclamanta/mama Ciobanu Elena, până la atingerea vârstei de 18 ani. Substituirea acordului tatălui, Oloinic Iurie, născut la *****, IDNP *****, cu autorizarea acordării consimțământului mamei, Ciobanu Elena, a.n. *****, IDNP *****, pentru copilul minor comun, *****, spre: încuviințarea perfectării actelor de identitate, inclusiv paşaport moldovenesc şi românesc; încuviințarea intrării şi ieşirii copilului minor din/în Republica Moldova, fără acordul tatălui.

2.Prin încheierea din judecătorului din 27.02.2026, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată sus-menționate, comunicându-i-se potențialei reclamante, despre necesitatea înlăturării neajunsurilor expuse în partea motivatorie a încheierii, în termen de 10 (zece) zile din momentul primirii copiei de pe prezenta încheiere.

3. Prin încheierea judecătorului din 10.03.2026, cererea a fost acceptată în procedură contencioasă.

4. La 18.08.2026, prin intermediul SEDP al instanței de judecată, avocata Maria Rău în interesele reclamantei Elena Ciobanu a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat:

Stabilirea domiciliului copilului minor *****, a.n. *****, IDNP *****, cu mama Ciobanu Elena, a.n. *****, IDNP *****.

Încuviințarea perfectării actelor de identitate românești, inclusiv paşaportul românesc pe numele minorului ***** născut la *****, IDNP ***** fără acordul tatălui Oloinic Iurie, a.n. *****, IDNP *****, prin intermediul mamei Ciobanu Elena, a.n. *****, IDNP *****.

Încuviințarea intrării și ieșirii din Republica Moldova a copilului minor *****, împreună cu mama Ciobanu Elena, fără acordul tatălui Oloinic Iurie.

Suplimentar, în cererea de concretizare a cerințelor din cererea inițială, a invocat că, de la naştere și până la data prezentei, copilul ***** locuiește neîntrerupt cu mama sa.

Potrivit art. 63 alin. (1) din Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților, iar potrivit art. 63 alin. (4) din Codul familiei, în cazul în care lipseşte acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent.

Astfel, dacă un asemenea acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanța judecătorească. Prin urmare, hotărârea solicitată nu creează o situație nouă, ci consacră juridic o stare de fapt existentă și necontestată de peste 12 ani.

De asemenea, minorul ***** deține cetățenia Republicii Moldova și a României (cu domiciliul în Republica Moldova) și este înregistrat oficial la locul de reşedință în *****, Republica Federală Germania. Actele sale de identitate românești urmează a fi preschimbate ca urmare a expirării termenului de valabilitate la data de 10.07.2022, iar, pentru copilul care nu a împlinit vârsta de 14 ani, legislația română impune formularea cererii de eliberare a pașaportului de ambii părinți, de părintele împuternicit de celălalt părinte ori de părintele căruia i-a fost stabilit domiciliul copilului sau care exercită singur autoritatea părintească prin hotărâre judecătorească. Hotărârea solicitată în prezenta cauză reprezintă, singura cale legală prin care reclamanta poate să depună cererea de eliberare a paşaportului.

Totodată, întrucât minorul este stabilit cu traiul în străinătate, devine pe deplin aplicabil art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269/1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, potrivit căruia: „În cazul în care minorul își stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declarație, al ambilor părinți ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcție, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimțământul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale”.

În lipsa acestui consimțământ minorul se expune riscului iminent de a depăși termenul legal de aflare în spațiul Schengen. Această situație atrage consecințe administrative severe măsuri de îndepărtare, interdicție de reintrare care ar produce ruperea directă a copilului de mediul de trai, de școală, de sistemul medical și de prestațiile sociale de care beneficiază efectiv în statul de reşedință (se anexează Certificatul privind finisarea anului şcolar 2025/2026 şi Informația privind comportamentul social). O asemenea consecință este, în mod evident, contrară interesului superior al copilului. Reclamanta se află în imposibilitate obiectivă de a prezenta declarația tatălui, motiv pentru care solicită încuviințarea acesteia prin hotărâre judecătorească, aceasta fiind unica modalitate procesuală.

Sub aspectul dreptului fundamental la liberă circulație și viață de familie, art. 27 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova garantează dreptul la liberă

circulație și dreptul oricărui cetățean de a-şi stabili domiciliul sau reşedința în orice localitate, de a ieși, de a emigra şi de a reveni în țară. Art. 48 alin. (2) din Constituție consacră dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creşterea, educația și instruirea copiilor. Art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează libertatea de circulație, iar art. 8 din Convenție protejează viața de familie a copilului şi a părintelui cu care acesta conviețuiește efectiv.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că, în orice decizie care privește copilul, interesul superior al acestuia trebuie să prevaleze și că autoritățile naționale au obligația pozitivă de a înlătura obstacolele juridice și practice care împiedică copilul să beneficieze de o viață de familie efectivă și stabilă. A permite ca sustragerea unuia dintre părinți de la organele de urmărire penală să blocheze exercițiul drepturilor copilului la identitate, la liberă circulație și la unitate de familie ar echivala cu o încălcare a obligației pozitive ce revine statului în temeiul art. 8 din Convenție.

Potrivit art. 9 alin. (1) din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului, când părinții trăiesc separat, autoritățile competente au obligația de a stabili reședința copilului potrivit interesului său superior. Totodată, art. 10 din aceeași Convenție garantează dreptul copilului la liberă circulație și la reunire cu familia. Aceste dispoziții exclud, prin însăși logica lor, ca dreptul copilului de a călători sau de a-şi stabili reședința să fie condiționat de acordul unui părinte care se sustrage de la urmărirea penală și este imposibil de contactat.

În concluzie, reclamanta a prezentat probe care demonstrează neechivoc că pârâtul anterior nu s-a opus și, mai mult, și-a exprimat în formă autentică acordul pentru fiecare dintre cerințele care fac obiectul prezentei acțiuni. Prin urmare, hotărârea instanței nu ignoră și nu contrazice voința părintelui, ci doar suplinește pe cale judiciară acordul unui părinte devenit obiectiv inaccesibil soluție singura compatibilă cu principiul interesului superior al copilului și cu dreptul acestuia la o viață de familie efectivă.

În drept, au fost invocate prevederile art. art. 5, 60 alin. (2^1), 119, din Codul de procedură civilă; art. art. 2, 58, 60, 61 și 63 din Codul familiei; art. 1 alin. (4) din Legea nr. 269/1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova; art. 4 lit. a) și art. 8 din Legea nr. 370/2023 privind drepturile copilului; art. art. 3, 9, 10 și 18 din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului; art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenție; art. 20, 27 şi 48 din Constituția Republicii Moldova, precum și pe dispozițiile Tratatului dintre Republica Moldova și România privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la 06.07.1996.

Poziția participanților la proces:

5. În ședința de judecată, avocata Maria Rău, reprezentând interesele reclamantei Elena Ciobanu, a susținut cererea de chemare în judecată, precum și cererea de

concretizare a pretențiilor formulate în cererea inițială, solicitând admiterea acestora în temeiul motivelor invocate.

Totodată, a declarat că, potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, în cazul în care copilul este domiciliat peste hotare, este necesară declarația autentificată notarial a tatălui, în situația în care acesta nu locuiește împreună cu mama copilului. Mai mult decât atât, legislația națională prevede că, până la împlinirea vârstei de 14 ani, în cazul în care domiciliul copilului nu a fost stabilit, acesta se consideră a fi la părintele cu care locuiește. Din actele prezentate instanței rezultă că s-a demonstrat faptul că copilul a locuit în permanență împreună cu mama, în prezent aflându-se peste hotarele țării.

Pașaportul românesc este necesar pentru a fi perfectat, în caz contrar copilul se confruntă cu un blocaj și cu riscul de a fi deportat din Germania, reieșind din faptul că acesta, împreună cu mama, a intrat în anul 2024 în baza pașaportului moldovenesc, fapt demonstrat prin actul anexat la dosar. Pașaportul românesc este expirat din anul 2022. Respectiv, Centrul de Migrație a informat mama să prezinte actul care justifică motivul pentru care nu poate fi perfectat pașaportul românesc, iar în urma acestui fapt, aceasta a depus cerere de chemare în judecată.

Mai mult decât atât, instanța urmează să constate situația de fapt existentă, și anume domiciliul copilului. Copilul a domiciliat întotdeauna împreună cu mama, iar tatăl nu s-a opus ca acesta să domicilieze cu mama și să locuiască peste hotarele țării. În acest sens, au fost anexate declarațiile autentificate notarial, care demonstrează că tatăl nu s-a opus ca copilul să locuiască peste hotarele țării și nici ca acesta să intre și să iasă de pe teritoriul Republicii Moldova. Totuși, declarațiile respective au termenul de valabilitate expirat și, în prezent, nu mai au nici o valoare juridică.

Reieșind din considerentele expuse, atât tratatele internaționale, inclusiv Convenția, cât și legislația națională prevăd că interesul superior al copilului nu poate fi îngrădit sau blocat din considerentul că unul dintre părinți este de negăsit, statul fiind obligat să înlăture impedimentul respectiv.

Astfel, solicită stabilirea domiciliului copilului, precum și încuviințarea, prin hotărârea instanței, a perfectării actelor de identitate și a pașaportului românesc al copilului fără acordul tatălui, precum și a intrării și ieșirii din Republica Moldova împreună cu mama, fără acordul tatălui.

Mai mult decât atât, în avizul expediat de către Direcție, reprezentanții acesteia au menționat că mama este plecată peste hotare și locuiește la domiciliul indicat împreună cu copilul. Totodată, aceasta s-a prezentat la solicitarea Direcției din Germania, pentru a fi prezentă în cadrul procedurii. Astfel, Direcția nu a putut efectua evaluarea condițiilor de trai la domiciliul acesteia. Cu toate acestea, în aviz este menționat în mod clar că mama se află în Germania și beneficiază de un salariu, iar condițiile de trai sunt foarte bune.

5.1. Reclamanta Elena Ciobanu, fiind reprezentată de avocat în procesul civil, în ședința de judecată nu a fost prezentă.

5.2.Pârâtul Iurie Oloinic, fiind înștiințat despre examinarea cauzei la domiciliul cunoscut, nu a fost găsit la adresa respectivă, iar cererea de chemare în judecată, cu actele anexate, expediate nu au fost recepționate de către acesta.

Potrivit confirmării nr. 138 din 06.05.2026, eliberate de Primăria *****, anexată de STAS Rezina, rezultă că cet. Iurie Oloinic, cu viza de reședință în *****, la momentul de față nu se află pe teritoriul satului. Cet. Parascovia Oloinic, mama cet. Iurie Oloinic, a informat că fiul dumneaei este divorțat și a plecat de mulți ani într-o direcție necunoscută, neștiind nici până în prezent unde se află acesta.

Întrucât locul aflării pârâtului nu a putut fi stabilit, iar acesta nu a recepționat actele de procedură expediate la adresa cunoscută, neexistând o altă posibilitate de citare, instanța a dispus citarea publică a pârâtului Iurie Oloinic, în conformitate cu prevederile art. 108 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, pârâtul Iurie Oloinic a fost citat în modul prevăzut de lege, însă nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a comunicat instanței motivele neprezentării, motiv pentru care instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Totodată, instanța reține că examinarea cauzei în lipsa pârâtului, în condițiile în care acesta a fost citat public în conformitate cu prevederile legale, este compatibilă cu garanțiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din CEDO, care garantează oricărei persoane dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

5.3. Reprezentantul Structurii Teritoriale de Asistență Socială Rezina, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la data de 07.05.2026 în adresa instanței a parvenit nota informativă cu nr. 479 din 07.05.2026, semnată de către Șeful STAS Rezina, Eugeniu Atamanenco. Potrivit notei informative menționate supra, Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina a informat instanța de judecată precum că, în baza materialelor anexate la dosarul civil nr. 2-26021112-38-2-23022026-1 şi a confirmării anexate, cu nr.138 din 06.05.2026, eliberată de Primăria comunei *****, nu este posibilă întocmirea avizului, stabilirea domiciliului copilului minor *****, născut la ***** cu mama Ciobanu Elena născută la *****. Prin urmare, *Structura Teritorială de Asistența Socială Rezina nu are competența teritorială pentru examinarea cazului şi emiterea avizului solicitat de instanță de judecată*.

5.4. Reprezentantul Direcției Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la data de 21.07.2026 în adresa instanței a parvenit avizul concluzie cu nr. 79/26 din 21.07.2026, semnat de către Șefa Direcției, Neli Bezușca. Potrivit concluziei din avizul menționata supra, *Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău,a concluzionat că, având în vedere Decizia Comisiei pentru protecția copilului nr. 04/39 din 15.07.2026 şi în conformitate cu art. 63 şi 73 al Codului familiei, consideră că cet. Ciobanu Elena, a.n. ***** dispune de condiții bune pentru creşterea şi îngrijirea copilului *****, născut la *****.*

Totodată, a expediat cerere scrisă cu nr. 61/13-1029 din 21.07.2026, prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Astfel, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, ascultând opinia participanților la proces, a dispus examinarea cauzei și în lipsa reprezentantului STAS Rezina și a reprezentantului DPDC sectorului Buiucani, mun. Chișinău.

Aprecierea instanței de judecată:

6. Audiind participanții la proces, examinând probele administrate în totalitatea lor pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține acțiunea civilă înaintată de avocata Maria Rău în interesele reclamantei Elena Ciobanu ca fiind întemeiată și pasibilă de a fi admisă, reieșind din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispozițiilor art. 122 Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces până la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 119^1 şi art. 372 alin.(1).

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța

judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

Prevederile art. 166 alin. (1) Cod de procedură civilă, stipulează că oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Cu referire la pretenția privind stabilirea domiciliului copilului minor.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, potrivit certificatului de naștere, copia căruia a fost anexat la dosar, părinții copilului minor *****, născut la *****, sunt părțile litigante: Iurie Oloinic și Elena Ciobanu.

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art. 62 alin. (1) și (3) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de interesele și de părerea copilului.

Din dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceștia.

În același context art. 51, 52 Codul familiei statuează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude.

Potrivit dispozițiilor art. 63 Codul familiei, (1) În cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (1^1) În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. (2) Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vârsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relațiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilitățile părinților de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) Totodată potrivit alin. (3) al aceluiași articol, la determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere şi avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

Conform art. 9 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întrețină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuiește împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil și celălalt părinte care locuiește separat, cu excepția cazurilor când comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică și psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinții maltratează sau neglijează copiii sau când părinții trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului. Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreține relații personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

În speță, instanța reiterează și prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția sus-menționată, care statuează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi

asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Astfel, se reține că, interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care l-au manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Reieșind din conținutul normei art. 63 Codul familiei, cât și jurisprudența națională, la identificarea interesului copilului minor, în cazul stabilirii domiciliului la unul dintre părinți după divorț, urmează a fi luate în considerația următoarele criterii: vârsta copilului, posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală; atașamentul părinților față de minor, precum și a minorului față de părinți; grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire.

Vârsta copilului.

La caz, se constată că minorul *****, al cărei domiciliu se solicită a fi determinat, este de vârstă fragedă, având vârsta sub 13 ani.

La această etapă de dezvoltare, copilul necesită supraveghere, îngrijire, întreținere, afecțiune și educație corespunzătoare din partea părinților, neavând capacitatea de a conștientiza pe deplin propriile acțiuni.

Posibilitățile părinților de a asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală.

Instanța reține că reclamanta Elena Ciobanu dispune de condițiile necesare pentru creșterea și educarea minorului.

Din materialele cauzei rezultă că, după separarea părinților, copilul a rămas să locuiască împreună cu mama, aceasta asigurându-i întreținerea, îngrijirea și condițiile necesare pentru o dezvoltare armonioasă.

Aceste împrejurări sunt confirmate și prin avizul-concluzie al autorității tutelare.

Atașamentul copilului față de părinți, și atașamentul părinților față de copil.

Este de reținut că atât tatăl, cât și mama constituie figuri importante de atașament pentru copil, având un rol esențial în dezvoltarea sa emoțională și socială, întrucât calitatea interacțiunilor cu părinții influențează în mod semnificativ formarea și calitatea relațiilor sociale ale copilului.

Interesul superior al copilului reclamă menținerea acestuia, pe cât posibil, într-un mediu familial normal și echilibrat și păstrarea relațiilor cu ambii părinți, întrucât separarea de unul dintre aceștia poate afecta echilibrul emoțional al copilului.

În acest context, după separarea părinților, menținerea și încurajarea relației copilului cu părintele cu care acesta nu locuiește în mod statornic prezintă o importanță deosebită pentru dezvoltarea sa armonioasă.

Interesul superior al copilului este, în general, strâns legat de posibilitatea acestuia de a menține relații personale efective cu ambii părinți, astfel încât să poată dezvolta relații echilibrate și armonioase cu fiecare dintre aceștia. Relațiile personale dintre copil și părintele cu care acesta nu locuiește urmează a fi încurajate și menținute, limitarea acestora fiind justificată numai în condiții deosebite, atunci când o asemenea măsură este necesară pentru protejarea interesului superior al copilului.

Cu referire la acest criteriu, instanța reține că se prezumă că ambii părinți își iubesc copilul și manifestă atașament față de acesta. Totodată, din materialele cauzei rezultă că un rol mai determinant în viața cotidiană a minorului îl are mama, care se ocupă în mod nemijlocit de întreținerea, îngrijirea și educația acestuia.

În ceea ce privește atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, instanța reține că aprecierea acestui criteriu este dificilă în prezenta cauză, având în vedere vârsta fragedă a minorului.

Referitor la cel din urmă criteriu, și anume grija manifestată de părinți față de copil în timpul conviețuirii și după despărțire, instanța reține că mama minorului ***** a avut și continuă să aibă un rol preponderent în îngrijirea și creșterea acestuia. Or, după destrămarea de facto a familiei, copilul a rămas să locuiască împreună cu mama, aceasta asigurându-i în continuare condițiile necesare pentru creștere, îngrijire, educație și dezvoltare.

În acest sens, potrivit certificatului de înregistrare la locul de reședință, emis de Biroul deservire cetățeni la data de 10.08.2018, rezultă că minorul ***** a sosit la data de 01.08.2018 în localitatea *****, unde a fost înregistrat la locul de reședință.

Totodată, potrivit certificatului școlar emis de Gimnaziul Lloyd din ***** la data de 09.08.2024, se constată că minorul ***** este elev în clasa a 5-a „c” a instituției de învățământ menționate, fiind înscris pentru perioada 01.08.2024-31.07.2029, conform termenului estimativ indicat în certificatul respectiv.

De asemenea, din materialele cauzei rezultă că minorul beneficiază de asigurare medicală în cadrul TK „Die Techniker”, fapt confirmat prin cardul de sănătate nr. 378458 G 2.1.

Ansamblul acestor circumstanțe relevă faptul că, după separarea părinților, minorul și-a stabilit și și-a menținut mediul de viață împreună cu mama sa, aceasta asigurând continuitatea condițiilor sale de trai, educație și îngrijire, aspecte care urmează a fi avute în vedere la determinarea domiciliului copilului.

Prin urmare, reieșind din cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, având în vedere poziția reclamantei, expusă în cererea de chemare în judecată, precum și avizul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului, sectorul Buiucani, mun. Chișinău, instanța de judecată, ținând cont de interesul superior al copilului și de faptul că acesta, din cauza lipsei de maturitate fizică și intelectuală, are

nevoie de protecție și îngrijire specială, iar pentru dezvoltarea deplină și armonioasă a personalității sale este necesar să crească într-un mediu familial, într-o atmosferă de fericire, dragoste și înțelegere, concluzionează că domiciliul copilului minor ***** urmează a fi stabilit la domiciliul mamei sale, reclamanta Elena Ciobanu.

Totodată, instanța menționează că stabilirea domiciliului copilului cu mama nu îl lipsește pe pârâtul Iurie Oloinic de dreptul de a-și exercita pe deplin drepturile și obligațiile părintești prevăzute de legislația în vigoare.

Cu referire la pretențiile privind încuviințarea perfectării actelor românești copilului minor fără acordul tatălui și încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor fără acordul tatălui.

În ședința de judecată, instanța a constatat că, în urma relației de concubinaj dintre Iurie Oloinic și Elena Ciobanu, la data de ***** s-a născut fiul *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI ***** eliberat de OSC Cahul la 08.05.2014.

Reclamanta a inițiat procedura privind stabilirea domiciliului copilului minor cu aceasta, urmărind asigurarea pentru minor a unui mediu de viață stabil și continuu.

Prin sentința nr. 1-212/2015 din 07.04.2016, emisă de Judecătoria Rezina, Iurie Oloinic a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Ulterior, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 07.02.2017, a casat sentința primei instanțe fiind pronunțată o nouă hotărâre, potrivit procedurii stabilite pentru prima instanță, prin care Iurie Oloinic a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația mijloacelor bănești și a bunurilor materiale pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul executării pedepsei cu închisoarea urma a fi calculat din momentul reținerii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10.05.2017, s-a decis declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Stela Lefter, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07.02.2017, în cauza penală privind învinuirea lui Iurie Oloinic, ca fiind vădit neîntemeiat.

La data de 24.07.2019, Iurie Oloinic a semnat o declarație autentificată de notarul Vacari Ghenadie, prin care a confirmat că își exprimă acordul ca fiul său minor, *****, să se stabilească cu traiul permanent în Germania, împreună cu mama sa, Elena Ciobanu.

În aceeași zi, Iurie Oloinic a semnat o altă declarație, autentificată de același notar, prin care și-a exprimat acordul ca fiul său minor, *****, să fie însoțit de mama sa, Elena Ciobanu, la toate instituțiile medicale, preșcolare/școlare și organele de asistență socială din Germania, inclusiv în scopul înscrierii copilului în instituțiile menționate.

De asemenea, în aceeași zi, Iurie Oloinic a semnat o declarație autentificată de notarul Ghenadie Vacari, prin care și-a exprimat consimțământul ca fiul său minor, *****, să efectueze deplasări temporare peste hotarele Republicii Moldova, în România, Polonia și alte țări ale Europei, Ucraina, la odihnă, pe un termen de 2 (doi) ani, cu întoarcerea obligatorie în R. Moldova, însoțit de mama sa Elena Ciobanu.

Totodată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 07.08.2020, instanța de judecată a dispus admiterea demersului executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco privind anunțarea în căutare și aducerea forțată a debitorului Iurie Oloinic. Astfel, a fost anunțat în căutare debitorul Iurie Oloinic, a.n.*****, IDNP: *****, cu ultimul domiciliu cunoscut în *****. Totodată, s-a dispus aducerea forțată a debitorului Iurie Oloinic la biroul executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco, cu sediul în *****.

Cu privire la încuviințarea perfectării actelor românești.

În conformitate cu prevederile art. 10 pct. 2 din Convenția cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova a aderat în anul 1993, copilul ai cărui părinţi îşi au reşedinţa în state diferite va avea dreptul de a întreţine, în afara unor situaţii excepţionale, relaţii personale şi contacte directe, în mod regulat, cu ambii săi părinţi. În acest scop şi în conformitate cu obligaţia care revine statelor părţi în temeiul art. 9 paragraful 1, statele părţi vor respecta dreptul copilului şi al părinţilor săi de a părăsi orice ţară, inclusiv propria lor ţară, şi de a reveni în propria lor ţară. Dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi îngrădit decât de restricţiile prevăzute în mod expres de lege şi care sunt necesare pentru protejarea siguranţei naţionale, a ordinii publice, a sănătăţii publice sau a bunelor moravuri ori a drepturilor şi libertăţilor altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie.

Potrivit art. 18 pct. 1 din Convenția cu privire la drepturile copilului, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Potrivit art. 27 din Constituția Republicii Moldova, (1) Dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. (2) Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul familiei, se consideră copil persoana care nu a atins vârsta de 18 ani (majoratul).

Potrivit art. 51 alin. (3), (4) din Codul familiei, copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei. În cazul copiilor separaţi de părinţi, drepturile copilului la îngrijire şi educaţie sânt asigurate de reprezentantul legal.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Codul familiei, copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime.

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat, cu excepţia cazurilor în care instanţa judecătorească a limitat, pentru o anumită perioadă, dreptul părintelui de a comunica cu copilul pe motiv de violenţă în familie.

Potrivit art. 60 alin. (1) din Codul familiei, părinții au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, cu excepţia cazurilor în care instanţa judecătorească a limitat, pentru o anumită perioadă, dreptul părintelui de a comunica cu copilul pe motiv de violenţă în familie. Conform alin. (2) al aceluiași articol, părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Totodată, potrivit art. 62 alin. (1) din Codul familiei, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. Conform alin. (3) al aceluiași articol, toate problemele privind educaţia şi instruirea copilului se soluţionează de către părinţi de comun acord, ţinându-se cont de interesele şi de părerea copilului. (4) Părinţii poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Instanța de judecată constată că minorul ***** deține cetățenia Republicii Moldova și cetățenia României.

La data de 10.07.2019, autoritățile competente ale României au emis pașaportul românesc nr. *****, pe numele lui *****, cu valabilitatea până la data de 10.07.2022.

Ulterior, la data de 26.07.2023, Agenția Servicii Publice a emis pașaportul nr. *****, pe numele lui *****, documentul fiind valabil până la data de 26.07.2030.

Potrivit certificatului școlar emis de Gimnaziul Lloyd din ***** „Școala Europeană”, la data de 01.07.2026, se constată că minorul Bogdan este elev în clasa a VI-a „C” a instituției de învățământ menționate, pentru anul școlar 2025/2026. În rubrica „Observații” este indicat că Bogdan urmează profilul MINT, iar disciplinele Matematică și Științele naturii au fost predate cu accent sporit. Totodată, se menționează că Bogdan a trecut în clasa următoare, a obținut insigna de argint la înot pentru tineret, a participat la concursul „Biber” de informatică, unde a obținut o diplomă de recunoaștere, precum și la Olimpiada Internațională de Științe pentru Juniori. În ceea ce privește frecvența, sunt indicate 3 zile de absență, dintre care 0 nemotivate.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanților

legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.

Totodată, în conformitate cu art. 23 din Legea cetățeniei Republicii Moldova nr. 253 din 10.07.2025, (1) Republica Moldova admite deţinerea simultană a două sau mai multe cetăţenii de către aceeaşi persoană.(2) Dobândirea de către cetăţeanul Republicii Moldova a cetăţeniei altui stat nu atrage pierderea cetăţeniei Republicii Moldova. (3) Cetăţenii Republicii Moldova domiciliaţi pe teritoriul Republicii Moldova, care deţin şi cetăţenia altor state au aceleaşi drepturi şi obligaţii ca şi persoanele care deţin doar cetăţenia Republicii Moldova. (4) Cetăţeanul Republicii Moldova care deţine cetăţenia altui stat este recunoscut în raporturile cu Republica Moldova exclusiv ca cetăţean al acesteia. (5) Cetăţeanul Republicii Moldova, indiferent de domiciliul sau de locul aflării acestuia, în ţară sau în străinătate, care deţine cetăţenia altui stat nu poate, din acest motiv, să fie limitat în drepturi, să se eschiveze de la îndeplinirea obligaţiilor sau să fie exonerat de răspunderea care revin cetăţeanului Republicii Moldova.

De asemenea, art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului nr. 52 din 20.11.1989 prevede că, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolul 10 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului prevede că dreptul de a părăsi orice ţară nu poate fi limitat decât de restricţiile prevăzute de lege şi care sunt necesare pentru protecţia securităţii naţionale, ordinea publică, sănătatea publică sau moralitatea publică sau drepturile şi libertăţile altora şi care sunt compatibile cu celelalte drepturi recunoscute în prezenta Convenţie. Iar, articolul 11 alin. (1) a aceleași convenții prevede că statele părţi vor lua măsuri pentru a combate acţiunile ilegale de transferare şi de împiedicare a reîntoarcerii copiilor în, respectiv din, străinătate.

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30.11.2023, fiecare copil are dreptul la cetăţenie. Temeiul şi condiţiile de dobândire şi de schimbare a cetăţeniei copilului sunt stabilite de legislaţie.

Instanța de judecată atestă că locul aflării lui Iurie Oloinic nu este cunoscut, iar reclamanta Elena Ciobanu se află în imposibilitate de a comunica cu acesta și, respectiv, de a-i solicita acordul, în calitate de tată, pentru perfectarea actelor de identitate și a pașaportului copilului minor comun, *****.

În asemenea circumstanțe, având în vedere faptul că minorul ***** deține cetățenia română, că acesta are deja un pașaport românesc, precum și necesitatea asigurării exercitării drepturilor și intereselor sale legitime, inclusiv a dreptului de a beneficia de acte de identitate valabile, instanța apreciază că lipsa acordului tatălui nu poate constitui un impediment absolut pentru perfectarea actelor respective.

Prin urmare, în lipsa posibilității obiective de a obține acordul tatălui Iurie Oloinic, instanța de judecată va încuviința perfectarea actelor de identitate românești, inclusiv a pașaportului românesc, pe numele copilului minor *****, fără acordul tatălui Iurie Oloinic, prin intermediul mamei sale, Elena Ciobanu.

Cu privire la încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova.

Potrivit art. 1 alin. (1,2) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09.11.1994, cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară – în baza documentului de călătorie, eliberate de autorităţile competente. Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie.

Totodată, potrivit art. 1 alin. (4) din legea menționată, în cazul în care minorul îşi stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali – consimțământul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale.

Raportând cadrul legal menționat la circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de judecată reține că, în speță, reclamanta Elena Ciobanu solicită încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor *****, împreună cu aceasta, fără acordul tatălui, Iurie Oloinic.

Din explicațiile participanților la proces și din materialele cauzei rezultă că reclamanta Elena Ciobanu este stabilită cu traiul peste hotarele țării, în Germania. Copilul minor ***** domiciliază împreună cu aceasta și frecventează o instituție de învățământ din Germania, revenind periodic în Republica Moldova.

Totodată, materialele cauzei atestă că pârâtul Iurie Oloinic este anunțat în căutare, iar locul aflării acestuia nu este cunoscut reclamantei. Mai mult, acesta figurează în căutare și în cadrul procedurii de executare silită, în legătură cu existența unor obligații pecuniare.

În aceste circumstanțe, instanța constată că minorul ***** are domiciliul stabilit în străinătate împreună cu mama sa, Elena Ciobanu, iar menținerea legăturilor acestuia cu Republica Moldova presupune posibilitatea de a intra și de a ieși din țară împreună cu mama sa.

Or, art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova nr. 269-XIII din 09.11.1994 prevede că, în cazul în care minorul îşi stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimțământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali – consimțământul acestora, exprimat prin decizia autorității tutelare teritoriale.

În speță, instanța reține că reclamanta are domiciliul stabilit peste hotarele țării, iar prin prezenta hotărâre instanța urmează să determine domiciliul copilului minor ***** împreună cu mama sa, Elena Ciobanu. În consecință, pentru ca minorul să-și poată legaliza și menține șederea în străinătate la locul domiciliului mamei sale și pentru a putea circula între statul de domiciliu și Republica Moldova, este necesar acordul tatălui acestuia.

Totuși, Iurie Oloinic nu poate exprima un asemenea acord în condițiile prevăzute de lege, întrucât este anunțat în căutare, iar locul aflării sale nu este cunoscut. În același timp, din materialele cauzei rezultă că reclamanta se află în imposibilitate obiectivă de a lua legătura cu acesta și de a obține declarația notarială necesară.

Instanța reține, de asemenea, că anterior, la data de 24.07.2019, Iurie Oloinic și-a exprimat în formă autentică acordul ca fiul său minor, *****, să se stabilească cu traiul permanent în Germania împreună cu mama sa, precum și acordul ca minorul să fie însoțit de mama sa la instituțiile medicale, preșcolare/școlare și organele de asistență socială din Germania. Totodată, acesta și-a exprimat consimțământul pentru efectuarea de către minor a unor deplasări temporare peste hotarele Republicii Moldova, însoțit de mama sa Elena Ciobanu.

Aceste împrejurări confirmă faptul că, anterior, tatăl și-a exprimat voința cu privire la stabilirea copilului în Germania împreună cu mama și la deplasarea acestuia peste hotarele Republicii Moldova.

Astfel, ținând cont de interesul superior al copilului, de domiciliul efectiv al acestuia împreună cu mama sa în Germania, de faptul că minorul este integrat în sistemul educațional german, precum și de imposibilitatea obiectivă de a obține în prezent acordul tatălui din cauza necunoașterii locului aflării acestuia, instanța consideră necesară asigurarea posibilității minorului de a circula între Republica Moldova și statul în care își are domiciliul.

Prin urmare, în contextul normelor legale menționate și al circumstanțelor de fapt constatate, instanța de judecată va dispune încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor *****, născut la ***** împreună cu mama sa, Elena Ciobanu, fără acordul tatălui, Iurie Oloinic.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată conchide că acțiunea civilă înaintată de către avocata Maria Rău în interesele reclamantei Elena Ciobanu împotriva pârâtului Iurie Oloinic, intervenienți accesorii Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina și Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, privind stabilirea domiciliului copilului minor, încuviințarea perfectării actelor românești copilului minor fără acordul tatălui și încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor fără acordul tatălui, este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

7. În conformitate cu art. 63 Codul familiei, art. 236 - 241 Cod de procedură civilă, Legea nr. 269-XIII din 09.11.1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de către avocata Maria Rău în interesele reclamantei Elena Ciobanu împotriva pârâtului Iurie Oloinic, intervenienți accesorii Structura Teritorială de Asistență Socială Rezina și Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani mun. Chișinău, privind stabilirea domiciliului copilului minor, încuviințarea perfectării actelor românești copilului minor fără acordul tatălui și încuviințarea ieșirii și intrării în Republica Moldova a copilului minor fără acordul tatălui.

Se stabilește domiciliul copilului minor *****, a.n. *****, IDNP *****, la domiciliul mamei Elena Ciobanu, a.n. *****, IDNP *****.

Se încuviințează perfectarea actelor de identitate românești și a pașaportului românesc pe numele copilului minor *****, a.n. *****, IDNP *****, fără acordul tatălui Iurie Oloinic, a.n. *****, IDNP *****.

Se încuviințează ieșirea și intrarea în Republica Moldova a copilului minor *****, a.n. *****, IDNP *****, împreună cu mama Elena Ciobanu, a.n. *****, IDNP *****, fără acordul tatălui Iurie Oloinic, a.n. *****, IDNP *****.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Președintele ședinței,
judecător **Dorina Cebanița**